

[Ministeren for offentlige arbejder]

ekspropriationskommissionen, der vurderer ekspropriationens omfang og dermed erstatningens størrelse. Jeg mener derfor, at vi må afvente ekspropriationsforretningen og se, om der tilkendes landsforeningen en erstatningssum, som vil være tilstrækkelig til at sikre denne samfundsnyttige institution, som jeg har megen sympati for. Herefter vil jeg om nødvendigt overveje andre muligheder for at hjælpe institutionen.

Spm. nr. S 174

Til *indenrigsministeren* (29/10 84) af:

Agerschou (SF):

»Er det i overensstemmelse med lovgivningen, at gruppe 1-patienter og patienter, der ikke har foretaget anmeldelse om valg af sikringsform, i øjeblikket betaler for lægehjælp, når det fremgår af sygesikringslovens § 2, stk. 1, og § 6, stk. 1, at de pågældende har krav på vederlagsfri lægehjælp?«

Begrundelse

I et tidligere spørgsmål, nr. S 827 stillet den 20. juli 1984, bad spørgeren om at få at vide, hvordan ministeren ville sikre, at sygesikringslovens regler om vederlagsfri lægehjælp til gruppe 1-patienter og patienter, der ikke har foretaget anmeldelse om valg af sikringsform, ville blive overholdt efter den 1. oktober 1984, hvis de praktiserende læger enkeltvis opsagde deres overenskomst med den offentlige sygesikring. Indenrigsministerens svar på daværende tidspunkt indeholdt dels en almindelig tiltro til, at konflikten slet ikke ville blive til noget, hvad der som bekendt har vist sig at være forkert, dels en vag sætning om, at sygesikringssystemet bygger på en forudsætning om, at der er indgået overenskomster om de økonomiske tilskud til ydelser. Denne forudsætning har spørgeren ikke kunnet finde i forarbejderne til sygesikringsloven, hvorfor der spørges, om det ikke er lovstridigt, at de to nævnte patientgrupper betaler for lægehjælp. Hvis ministeren stadig mener, at dette forhold bygger på en eller anden forudsætning i forbindelse med sygesikringsloven, bedes dette angivet med konkret henvisning til lovens forarbejder.

Svar (6/11 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I henhold til § 2, stk. 1, og § 6, stk. 1, i lov om offentlig sygesikring har borgerne krav på vederlagsfri lægehjælp på de vilkår, der er fastsat i overenskomst mellem sygesikringens forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation, jfr. § 26, stk. 2, i samme lov.

Dette krav på vederlagsfri lægehjælp er modificeret ved sygesikringslovens § 12, stk. 3, der siger, at foreligger der ingen godkendt overenskomst om vilkårene for ydelserne efter §§ 6 (lægehjælp), 8 (tandbehandling) og 9 (fysiurgisk behandling) til de i § 2, stk. 1 (gruppe 1-sikrede), nævnte personer, har de pågældende ret til at modtage tilskud fra den offentlige sygesikring til delvis dækning af udgiften efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler.

Da den foreliggende situation – hvor knap 88 pct. af de praktiserende læger under landsoverenskomsten for almen lægegerning i henhold til § 58 i overenskomsten individuelt har meddelt praksisophør fra 1. oktober 1984 – ganske må sidestilles med den situation, der er beskrevet i § 12, stk. 3, har jeg med denne hjemmel fastsat de midlertidige regler om sygesikringstilskud til lægehjælp m.v. i bekendtgørelse nr. 486 af 26. september 1984.

Ovenstående har jeg den 1. november 1984 svaret folketingets kommunaludvalg på udvalgets spørgsmål nr. 41 (Alm. del – bilag 29).

Spm. nr. S 175

Til *forsvarsministeren* (29/10 84) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange gange inspektionsskibenes helikoptere har været involveret i redningsopgaver, eftersøgningsopgaver og lignende inden for det sidste år?«

Begrundelse

I begyndelsen af måneden afsejlede inspektionsskibet »Beskytteren« mod Østgrønland uden den Lynx-helikopter, der normalt er om bord. Konsekvenserne af denne mangel blev over for Berlingske Tidende kommenteret af stabschefen ved søværnets operative kommando, kommandør Sven P. E. Gøbel: